Die Rede des Stephanus und sein Martyrium

¹Da fragte der Hohepriester: Ist das so?² Er aber sprach: Liebe Brüder und Väter, hört zu. Der Gott der Herrlichkeit erschien unserem Vater Abraham, als er noch in Mesopotamien war, ehe er in Haran wohnte,³ und sprach zu ihm: „Geh aus deinem Land und von deiner Verwandtschaft und zieh in ein Land, das ich dir zeigen will“.⁴ Da ging er aus dem Land der Chaldäer und wohnte in Haran. Und als sein Vater gestorben war, brachte ihn Gott von dort herüber in dies Land, darin ihr nun wohnt,⁵ gab ihm aber kein Erbteil darin, auch nicht einen Fuß breit, sondern verhiess ihm, er wolle es ihm und seinem Nachkommen zum Besitz geben, obwohl er noch kein Kind hatte.⁶ Gott aber sprach so: „Deine Nachkommen werden Fremdlinge sein in einem fremden Land, und man wird sie knechten und misshandeln vierhundert Jahre lang;⁷ das Volk aber, dem sie dienen werden, will ich richten, sprach Gott; und danach werden sie ausziehen und mir dienen an dieser Stätte“.⁸ Und er gab ihm den Bund der Beschneidung. Und er zeugte Isaak und beschnitt ihn am achten Tag, und Isaak den Jakob, und Jakob die zwölf Erzväter.⁹ Und die Erzväter beneideten Joseph und verkauften ihn nach Ägypten; aber Gott war mit ihm¹⁰ und errettete ihn aus aller seiner Bedrängnis und gab ihm Gnade und Weisheit vor Pharao, dem König von Ägypten; der setzte ihn zum Fürsten über Ägypten und über sein ganzes Haus.

¹¹Es kam aber eine Hungersnot über ganz

خطاب استغابوس

¹فَسَأَلَ رَئِيسُ الْكَهَنَةِ: أُنْرَى هَذِهِ الْأُمُورَ هَكَذَا هِيَ؟² فَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ وَالآبَاءُ، اسْمَعُوا. طَهَرَ إِلَهُ الْمَجْدِ لِأَبِينَا إِبْرَاهِيمَ وَهُوَ فِي مَا بَيْنَ النَّهْرَيْنِ، قَبْلَمَا سَكَنَ فِي خَارَانَ،³ وَقَالَ لَهُ: اخْرُجْ مِنْ أَرْضِكَ وَمِنْ عَشِيرَتِكَ وَهَلِّمْ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرِيكَ.⁴ فَخَرَجَ حَبِيبِي مِنْ أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ وَسَكَنَ فِي خَارَانَ، وَمِنْ هُنَاكَ تَقَلُّهُ بَعْدَ مَا مَاتَ أَبُوهُ إِلَى هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِي أَنْتُمْ الْآنَ سَاكِنُونَ فِيهَا.⁵ وَلَمْ يُعْطِهِ فِيهَا مِيرَاثًا وَلَا وَطَاءً قَدَمٍ وَلَكِنْ وَعَدَ أَنْ يُعْطِيَهَا مُلْكًا لَهُ وَلِتَسْلِيهِ مِنْ بَعْدِهِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ بَعْدُ وَلَدٌ.⁶ وَتَكَلَّمَ اللَّهُ هَكَذَا: "أَنْ يَكُونَ تَسْلُهُ مُتَعَرِّبًا فِي أَرْضِ عَرَبِيَّةٍ فَيَسْتَعْبِدُوهُ وَيُسَيِّبُونَا إِلَيْهِ أَرْبَعَ مِئَةِ سَنَةٍ. وَالْأُمَّةُ الَّتِي يُسْتَعْبِدُونَ لَهَا سَادِيئُهَا أَنَا، يَقُولُ اللَّهُ، وَبَعْدَ ذَلِكَ يَخْرُجُونَ وَيَعْبُدُونَنِي فِي هَذَا الْمَكَانِ".⁸ وَأَعْطَاهُ عَهْدَ الْجَنَانِ وَهَكَذَا وَلَدَ إِسْحَاقَ وَحَتَّتَهُ فِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ، وَإِسْحَاقَ وَلَدَ يَعْقُوبَ وَيَعْقُوبَ وَلَدَ رُؤُسَاءَ الْآبَاءِ الْإِسْرَائِيلِيِّينَ.⁹ وَرُؤُسَاءُ الْآبَاءِ حَسَدُوا يُوْسُفَ وَتَابَعُوهُ إِلَى مِصْرَ، وَكَانَ اللَّهُ مَعَهُ¹⁰ وَأَنْقَذَهُ مِنْ جَمِيعِ ضَيْقَاتِهِ وَأَعْطَاهُ نِعْمَةً وَحِكْمَةً أَمَامَ فِرْعَوْنَ، مَلِكِ مِصْرَ، فَأَقَامَهُ مُدَبِّرًا عَلَى مِصْرَ وَعَلَى كُلِّ بَيْتِهِ.

¹¹ثُمَّ أَتَى جُوعٌ عَلَى كُلِّ أَرْضٍ مِصْرَ وَكَنْعَانَ وَضَيْقٌ عَظِيمٌ فَكَانَ آبَاؤُنَا لَا يَجِدُونَ قُبُورًا.¹² وَلَمَّا سَمِعَ يَعْقُوبُ أَنَّ فِي مِصْرَ قَمْحًا أَرْسَلَ آبَاءَنَا أَوَّلَ مَرَّةٍ،¹³ وَفِي الْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ اسْتَعْرَفَ يُوْسُفَ إِلَى إِخْوَتِهِ وَاسْتَعْلَنَتْ عَشِيرَتُهُ يُوْسُفَ لِفِرْعَوْنَ.¹⁴ فَأَرْسَلَ يُوْسُفَ وَاسْتَدْعَى أَبَاهُ يَعْقُوبَ وَجَمِيعَ عَشِيرَتِهِ، حَمَسَةً وَسَبْعِينَ نَفْسًا.¹⁵ فَتَرَلَّ يَعْقُوبُ إِلَى مِصْرَ وَهَاتَ هُوَ وَآبَاؤُنَا¹⁶ وَنُقِلُوا إِلَى سَكِيمَ وَوَضِعُوا فِي الْقَبْرِ الَّذِي اسْتَرَاهُ إِبْرَاهِيمُ بِنِّمْنِ فَصَّةٍ مِنْ بَنِي حَمُورَ أَبِي سَكِيمَ.¹⁷ وَكَمَا كَانَ يَقْرُبُ وَقْتُ الْمَوْعِدِ الَّذِي أَفْسَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ لِإِبْرَاهِيمَ كَانَ الشَّعْبُ يَنْمُو وَيَكْتَثُرُ فِي مِصْرَ¹⁸ إِلَى أَنْ قَامَ مَلِكٌ آخَرٌ لَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ يُوْسُفَ.¹⁹ فَاخْتَالَ هَذَا عَلَى جَنَسِنَا وَأَسَاءَ إِلَى آبَائِنَا حَتَّى جَعَلُوا أَطْفَالَهُمْ مَتَبُودِينَ لِكَيْ لَا يَعْيشُوا.

²⁰وَفِي ذَلِكَ الْوَقْتِ وُلِدَ مُوسَى، وَكَانَ جَمِيلًا جِدًّا، فَرَبِّي هَذَا ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ فِي بَيْتِ أَبِيهِ.²¹ وَلَمَّا نُبِذَ اتَّخَذَتْهُ ابْنَةُ فِرْعَوْنَ وَرَبَّتْهُ لِنَفْسِهَا ابْنًا.²² فَتَهَدَّبَ مُوسَى بِكُلِّ حِكْمَةِ الْمِصْرِيِّينَ وَكَانَ مُقْتَدِرًا فِي الْأَقْوَالِ وَالْأَعْمَالِ.²³ وَلَمَّا كَمَلَتْ لَهُ مُدَّةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً حَظَرَ عَلَى بَالِهِ أَنْ يَفْتَقِدَ

إِخْوَتَهُ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ²⁴وَإِذْ رَأَى وَاحِدًا مَظْلُومًا حَامَى عَنْهُ
وَأَنْصَفَ الْمَغْلُوبَ إِذْ قَتَلَ الْمِصْرِيَّ. ²⁵فَطَلَسَ أَنْ إِخْوَتَهُ
يَفْهَمُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى يَدِهِ يُعْطِيهِمْ نَجَاةً، وَأَمَّا هُمْ فَلَمْ
يَفْهَمُوا. ²⁶وَفِي الْيَوْمِ الثَّانِي طَهَّرَ لَهُمْ وَهُمْ يَتَخَصَّمُونَ
فَسَاقَهُمْ إِلَى السَّلَامَةِ قَائِلًا: أَيُّهَا الرَّجَالُ، أَنْتُمْ إِخْوَةٌ،
لِمَاذَا تَطْلُمُونَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا؟ ²⁷فَالَّذِي كَانَ يَطْلِمُ قَرِيبَهُ
دَفَعَهُ قَائِلًا: مَنْ أَقَامَكَ رَئِيسًا وَقَاضِيًا عَلَيْنَا؟ ²⁸أَتُرِيدُ أَنْ
تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ أَمْسَ الْمِصْرِيَّ؟ فَهَرَبَ مُوسَى
بِسَبَبِ هَذِهِ الْكَلِمَةِ وَصَارَ غَرِيبًا فِي أَرْضِ مَدْيَانَ حَيْثُ
وَلَدَ اثْنَيْنِ.

³⁰وَلَمَّا كَمَلَتْ أَرْبَعُونَ سَنَةً طَهَّرَ لَهُ مَلَاكُ الرَّبِّ فِي بَرِّيَّةِ
جَبَلِ سِينَاءَ فِي لَهْيَبِ تَارِ عُلْيَقَةٍ. ³¹فَلَمَّا رَأَى مُوسَى ذَلِكَ
تَعَجَّبَ مِنَ الْمَنْظَرِ، وَفِيمَا هُوَ يَتَقَدَّمُ لِيَتَطَّلَعَ صَارَ إِلَيْهِ
صَوْتُ الرَّبِّ: ³²"أَنَا إِلَهُ آبَائِكَ، إِلَهُ إِبْرَاهِيمَ وَإِلَهُ إِسْحَاقَ
وَإِلَهُ يَعْقُوبَ". فَازْتَدَّ مُوسَى وَلَمْ يَجْسُرْ أَنْ
يَتَطَّلَعَ. ³³فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ: "أَخْلَعْ نَعْلَ رَجُلِكَ لِأَنَّ الْمَوْضِعَ
الَّذِي أَنْتَ وَاقِفٌ عَلَيْهِ أَرْضٌ مُقَدَّسَةٌ. ³⁴إِنِّي رَأَيْتُ مَسَقَّةَ
سَعْيِي الَّذِينَ فِي مِصْرَ وَسَمِعْتُ أَسْمَهُمْ وَنَزَلْتُ لِأَتَقَدِّمَهُمْ،
فَهَلُمَّ الْآنَ أَرْسِلْكَ إِلَيَّ مِصْرَ".

³⁵هَذَا مُوسَى الَّذِي أَنْكَرُوهُ قَائِلِينَ: "مَنْ أَقَامَكَ رَئِيسًا
وَقَاضِيًا؟" هَذَا أَرْسَلَهُ اللَّهُ رَئِيسًا وَقَادِيًا بِيَدِ الْمَلَاكِ الَّذِي
طَهَّرَ لَهُ فِي الْعُلْيَقَةِ. ³⁶هَذَا أَخْرَجَهُمْ صَانِعًا عَجَائِبَ وَأَيَاتٍ
فِي أَرْضِ مِصْرَ وَفِي الْبَحْرِ الْأَحْمَرِ وَفِي الْبَرِّيَّةِ أَرْبَعِينَ
سَنَةً.

³⁷هَذَا هُوَ مُوسَى الَّذِي قَالَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ: "تَبَيَّنْ مِثْلِي
سَعْيَتِي لَكُمْ الرَّبِّ إِلَهُكُمْ مِنْ إِخْوَتِكُمْ، لَهُ
تَسْمَعُونَ". ³⁸هَذَا هُوَ الَّذِي كَانَ فِي الْكَنِيسَةِ فِي الْبَرِّيَّةِ
مَعَ الْمَلَاكِ الَّذِي كَانَ يُكَلِّمُهُ فِي جَبَلِ سِينَاءَ وَمَعَ آبَائِنَا،
الَّذِي قَبْلَ أَقْوَالِ حَبَّةٍ لِيُعْطِيَنَا إِثْمَانًا، ³⁹الَّذِي لَمْ يَسْأَلْنَا
أَنْ يَكُونُوا طَائِعِينَ لَهُ بَلْ دَفَعُوهُ وَرَجَعُوا يَقُولِينَ: إِلَى
مِصْرَ قَائِلِينَ لِهَارُونَ: "اعْمَلْ لَنَا آلِهَةً تَتَقَدَّمُ أَمَامَنَا، لِأَنَّ
هَذَا مُوسَى الَّذِي أَخْرَجَنَا مِنْ أَرْضِ مِصْرَ لَا نَعْلَمُ مَاذَا
أَصَابَهُ". ⁴¹فَعَمِلُوا عِجْلًا فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ وَأَضَعُوا دَبِيحَةً
لِلصَّيْمِ وَقَرَّحُوا بِأَعْمَالِ أَيْدِيهِمْ. ⁴²فَرَجَعَ اللَّهُ وَأَسْلَمَهُمْ
لِيَعْبُدُوا خِذِّ السَّمَاءِ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي كِتَابِ الْأَنْبِيَاءِ:
"هَلْ قَرَّبْتُمْ لِي ذَبَائِحَ وَقَرَّبْتُمْ لِي دَبَائِحَ فِي الْبَرِّيَّةِ، يَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ ⁴³بَلْ حَمَلْتُمْ خَيْمَةَ مَوْلُوكُمْ وَنَجَّمْتُمْ إِلَهُكُمْ
رَمَقَانًا، التَّمَائِيلَ الَّتِي صَنَعْتُمُوهَا، لِتَسْجُدُوا لَهَا، فَأَنْفَلَكُمْ

Ägypten und Kanaan und große Bedrängnis, und unsere Väter fanden keine Nahrung. ¹²Jakob aber hörte, dass in Ägypten Getreide wäre, und sandte unsere Väter aus zum ersten Mal. ¹³Und beim zweiten Mal gab sich Joseph seinen Brüdern zu erkennen, und dem Pharao wurde Josephs Herkunft bekannt. ¹⁴Joseph aber sandte aus und ließ seinen Vater Jakob und seine ganze Verwandtschaft holen, fünfundsiebzig Seelen. ¹⁵Und Jakob zog hinab nach Ägypten und starb, er und unsere Väter. ¹⁶Und sie wurden nach Sichem überführt und in das Grab gelegt, das Abraham für Geld gekauft hatte von den Söhnen Hamors in Sichem. ¹⁷Als nun die Zeit der Verheißung sich nahte, die Gott dem Abraham geschworen hatte, wuchs das Volk und mehrte sich in Ägypten, ¹⁸bis ein anderer König aufkam, der nichts von Joseph wusste. ¹⁹Dieser ging mit Hinterlist gegen unser Volk vor und misshandelte unsere Väter, so dass sie ihre Kinder aussetzen mussten, damit sie nicht am Leben blieben.

²⁰Zu der Zeit wurde Mose geboren, und er war ein schönes Kind vor Gott und wurde drei Monate ernährt im Hause seines Vaters. ²¹Als er aber ausgesetzt wurde, nahm ihn die Tochter Pharaos auf und zog ihn als ihren eigenen Sohn auf. ²²Und Mose wurde in aller Weisheit der Ägypter gelehrt und war mächtig in Worten und Werken. ²³Als er aber vierzig Jahre alt wurde, gedachte er, nach seinen Brüdern, den Söhnen Israel, zu sehen. ²⁴Und als er einen Unrecht leiden sah, stand er ihm bei und rächte den, dem Leid geschah, und erschlug den Ägypter. ²⁵Er meinte, seine

إِلَى مَا وَرَاءَ بَابِلَ".⁴⁴
 وَأَمَّا حَيْمَةُ الشَّهَادَةِ فَكَانَتْ مَعَ آبَائِنَا فِي الْبَرِّيَّةِ كَمَا
 أَمَرَ الَّذِي كَلَّمَ مُوسَى أَنْ يَعْمَلَهَا عَلَى الْمِثَالِ الَّذِي كَانَ
 قَدْ رَأَى،⁴⁵ الَّتِي أَدْخَلَهَا أَيْضًا آبَاؤُنَا إِذْ تَحَلَّفُوا عَلَيْهَا مَعَ
 يَسُوعَ فِي مُلْكِ الْأَمَمِ، الَّذِينَ طَرَدَهُمُ اللَّهُ مِنْ وَجْهِ
 آبَائِنَا، إِلَى أَيَّامِ دَاوُدَ،⁴⁶ الَّذِي وَجَدَ نِعْمَةً أَمَامَ اللَّهِ،
 وَالتَّمَسَّ أَنْ يَجِدَ مَسْكَنًا لِإِلَهِ يَعْشُبُ،⁴⁷ وَلَكِنَّ سُلَيْمَانَ
 بَنَى لَهُ بَيْتًا.⁴⁸ لَكِنَّ الْعَلِيِّ لَا يَسْكُنُ فِي هَيْكَلٍ مَصْنُوعَةٍ
 بِالْأَيْدِي، كَمَا يَقُولُ النَّبِيُّ:⁴⁹ "السَّمَاءُ كُرْسِيُّ لِي وَالْأَرْضُ
 مَوْطِئُ لِقَدَمِي. أَيَّ بَيْتٍ تَبْنُونَ لِي، يَقُولُ الرَّبُّ، وَأَيُّ هُوَ
 مَكَانٌ رَاحَتِي؟"⁵⁰ أَلَيْسَتْ يَدِي صَنَعَتْ هَذِهِ الْأَشْيَاءَ كُلَّهَا؟"
⁵¹ يَا فُسَاةَ الرِّقَابِ وَعَيْرَ الْمَحْتُونِينَ بِالْقُلُوبِ وَالْآدَانَ،
 أَنْتُمْ دَائِمًا تُقَاوِمُونَ الرُّوحَ الْقُدُسَ، كَمَا كَانَ آبَاؤُكُمْ
 كَذَلِكَ أَنْتُمْ.⁵² أَيُّ الْأَنْبِيَاءِ لَمْ يَصْطَهَرَهُ آبَاؤُكُمْ؟ وَقَدْ قَتَلُوا
 الَّذِينَ سَبَقُوا قَاتِبًاوَا بِمَجِبِئِ الْبَارِّ الَّذِي أَنْتُمْ الْآنَ صِرْتُمْ
 مُسَلِّمِيهِ وَقَاتِلِيهِ،⁵³ الَّذِينَ أَحَدْتُمْ النَّامُوسَ بِتَرْتِيبِ مَلَائِكَةِ
 وَلَمْ تَحْقُطُوهُ.

استشهاد استفانوس

⁵⁴ فَلَمَّا سَمِعُوا هَذَا خَنَقُوا بِقُلُوبِهِمْ وَصَرُّوا بِأَسْتَانِهِمْ
 عَلَيْهِ.⁵⁵ وَأَمَّا هُوَ فَسَخَّصَ إِلَى السَّمَاءِ وَهُوَ مُمْتَلِئٌ مِنَ
 الرُّوحِ الْقُدُسِ فَرَأَى مَجْدَ اللَّهِ وَيَسُوعَ قَائِمًا عَنْ يَمِينِ
 اللَّهِ،⁵⁶ فَقَالَ: هَا أَنَا أَنْظُرُ السَّمَاوَاتِ مَفْتُوحَةً وَأَبْنَ
 الْإِنْسَانَ قَائِمًا عَنْ يَمِينِ اللَّهِ.⁵⁷ فَصَاحُوا بِصَوْتٍ عَظِيمٍ
 وَسَدُّوا آذَانَهُمْ وَهَجَمُوا عَلَيْهِ بِنَفْسٍ وَاحِدَةٍ،⁵⁸ وَأَخْرَجُوهُ
 خَارِجَ الْمَدِينَةِ وَرَجَمُوهُ. وَالشُّهُودُ خَلَعُوا ثِيَابَهُمْ عِنْدَ
 رِجْلَيْ سَابِّ يُقَالُ لَهُ سَاوُلُ.⁵⁹ فَكَانُوا يَرْجُمُونَ
 اسْتِيفَانُوسَ وَهُوَ يَدْعُو وَيَقُولُ: أَيُّهَا الرَّبُّ يَسُوعُ، اقْبَلْ
 رُوحِي. ثُمَّ جَنَّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ وَصَرَخَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ: يَا
 رَبُّ، لَا تُقِمَ لَهُمْ هَذِهِ الْحَطِيئَةَ. وَإِذْ قَالَ هَذَا رَقَدَ.

Brüder würden es verstehen, dass Gott durch seine Hand ihnen Rettung bringe; aber sie verstanden's nicht.²⁶ Und am nächsten Tag kam er zu ihnen, als sie miteinander stritten, und wollte sie ermahnen, Frieden zu halten, und sprach: Liebe Männer, ihr seid doch Brüder, warum tut einer dem andern Unrecht?²⁷ Der aber seinem Nächsten Unrecht getan hatte, stieß ihn von sich und sprach: Wer hat dich über uns gesetzt zum Obersten und Richter?²⁸ Willst du mich auch töten, wie du gestern den Ägypter getötet hast?²⁹ Mose aber floh wegen dieser Rede und wurde ein Fremdling im Lande Midian; dort zeugte er zwei Söhne.

³⁰ Und nach vierzig Jahren erschien ihm in der Wüste an dem Berge Sinai der Engel des HERRN in einer Feuerflamme im Dornbusch.³¹ Als aber Mose das sah, wunderte er sich über diese Erscheinung. Als er aber hinzuging, zu schauen, geschah die Stimme des HERRN zu ihm:³² „Ich bin der Gott deiner Väter, der Gott Abrahams und der Gott Isaaks und der Gott Jakobs“. Mose fing an zu zittern und wagte nicht hinzuschauen.³³ Aber der HERR sprach zu ihm: „Zieh die Schuhe aus von deinen Füßen; denn die Stätte, auf der du stehst, ist heiliges Land!“³⁴ Ich habe gesehen das Leiden meines Volkes, das in Ägypten ist, und habe sein Seufzen gehört und bin herabgekommen, es zu erretten. Und nun komm her, ich will dich nach Ägypten senden“.

³⁵ Diesen Mose, den sie verleugnet haben, als sie sprachen: „Wer hat dich zum Obersten und Richter gesetzt?“, den sandte Gott als Obersten und Erlöser

durch die Hand des Engels, der ihm im Dornbusch erschienen war.³⁶ Dieser führte sie heraus und tat Wunder und Zeichen in Ägypten, im Roten Meer und in der Wüste vierzig Jahre lang.

³⁷ Dies ist der Mose, der zu den Söhnen Israel gesagt hat: "Einen Propheten wie mich wird euch der HERR, euer Gott, erwecken aus euren Brüdern; dem sollt ihr hören."³⁸ Dieser ist's, der in der Gemeinde in der Wüste mit dem Engel war, der zu ihm redete auf dem Berge Sinai, und mit unseren Vätern; dieser empfing lebendige Worte, um sie uns zu geben.³⁹ Ihm aber wollten unsere Väter nicht gehorsam werden, sondern sie stießen ihn von sich und wandten sich mit ihren Herzen nach Ägypten zurück⁴⁰ und sprachen zu Aaron: „Mache uns Götter, die vor uns hergehen; denn wir wissen nicht, was diesem Mose, der uns aus dem Lande Ägypten geführt hat, widerfahren ist".⁴¹ Und sie machten ein Kalb zu der Zeit und brachten dem Götzenbild Opfer und freuten sich über das Werk ihrer Hände.⁴² Aber Gott wandte sich ab und gab sie dahin, so dass sie dem Heer des Himmels dienten, wie geschrieben steht im Buch der Propheten: "Habt ihr vom Hause Israel die vierzig Jahre in der Wüste mir auch je Opfertiere und Schlachtopfer dargebracht?"⁴³ Ihr habt die Hütte Molochs und das Sternbild eures Gottes Remphan mit euch getragen, die Bilder, die ihr gemacht hattet, sie anzubeten. Und ich will euch wegführen jenseits von Babylon."

⁴⁴ Es hatten unsere Väter die Hütte des Zeugnisses in der Wüste, wie es ihnen der verordnet hatte, der zu Mose redete, dass

er sie machen sollte nach dem Vorbild, das er gesehen hatte;⁴⁵ das auch unsere Väter annahmen und mit Josua in das Land brachten, das die Heiden innehatten, die Gott vor dem Angesicht unserer Väter vertrieben hat, bis zur Zeit Davids.⁴⁶ Der fand Gnade bei Gott und bat, dass er eine Wohnstätte finden möchte für den Gott Jakobs.⁴⁷ Salomo aber baute ihm ein Haus.⁴⁸ Aber der Allerhöchste wohnt nicht in Tempeln, die mit Händen gemacht sind, wie der Prophet spricht:⁴⁹ „Der Himmel ist mein Stuhl und die Erde der Schemel meiner Füße; was wollt ihr mir denn für ein Haus bauen? spricht der HERR, oder welches ist die Stätte meiner Ruhe?“⁵⁰ Hat nicht meine Hand das alles gemacht?"

⁵¹Ihr Halsstarrigen und Unbeschnittenen an Herzen und Ohren, ihr widerstrebt allezeit dem Heiligen Geist, wie eure Väter, so auch ihr.⁵² Welchen Propheten haben eure Väter nicht verfolgt? Und sie haben getötet, die zuvor verkündigten das Kommen des Gerechten, dessen Verräter und Mörder ihr nun geworden seid.⁵³ Ihr habt das Gesetz empfangen durch Weisung der Engel, und habt's nicht gehalten.

Die Steinigung des Stephanus

⁵⁴Da sie solches hörten, ging's ihnen durchs Herz, und sie knirschten mit den Zähnen über ihn.⁵⁵ Er aber, voll Heiligen Geistes, sah auf zum Himmel und sah die Herrlichkeit Gottes und Jesus stehen zur Rechten Gottes⁵⁶ und sprach: Siehe, ich sehe den Himmel offen und den Menschensohn zur Rechten Gottes stehen.⁵⁷ Sie schrien aber laut und hielten ihre Ohren zu und stürmten einmütig auf

Acts 7

ihn ein,⁵⁸ stießen ihn zur Stadt hinaus und steinigten ihn. Und die Zeugen legten ihre Kleider ab zu den Füßen eines jungen Mannes, der hieß Saulus;⁵⁹ und sie steinigten Stephanus; der betete und sprach: HERR Jesus, nimm meinen Geist auf!⁶⁰ Er kniete aber nieder und schrie laut: HERR, rechne ihnen diese Sünde nicht an! Und als er das gesagt hatte, entschlief er.